

VILDMARKSJAKT

Text & Foto: GÖRAN EKSTRÖM

i storoxarnas land!

September månad har just börjat och några bilar anländer till den gamla fåbodvallen Myhrbodarna utanför Valsjöbyn i Jämtlandsfjällen.

Vi befinner oss mitt i hjärtat av storoxarnas land. Tre dagars jakt väntar och som en extra krydda finns även möjlighet på björn.

En trött och hungrig Lars Carlsson, Varberg, på väg in i stugan till den väntande middagen.

I de fjällnära jaktmarkerna blir det inte sällan konditionskrävande, men ändå vackert och härligt. *Från vänster: Johan Didriksson, Östersund; Morgan Lagerqvist, Tenhult; Roger Mårtensson, Dals-torp; Jonas Byström, Stockholm och jaktledaren Fredrik Myhr.*

Gästerna anländer och man börjar så smått bekanta sig. Flera i sällskapet känner dock varandra sedan tidigare jakter, vilket inte minst märks då de träffas på nytt och pratar gamla gemensamma minnen.

Skratt, skämt och historier i lagom blandning omger det snart sammansvetsade gänget. Förväntningarna inför kommande tre dagar går inte att ta miste på runt det stabila träbordet vid fåbodvallen Myhrbodarna, då verksamheten presenteras. Två vuxna älgar samt kalv, plus flera björnar, är kvar på tilldelningen.

Älg och björn

Det är Fredrik Myhr, samt medhjälpare, som arrangerar jakten genom det egna företaget Exclusive Adventure. I Myhrbodarna inkvarteras jägarna strax norr om Valsjöbyn, i västra Jämtland.

– Här är vi sedan gammalt vana

vid väldiga guldoxar och nu också rikligt med björn, förklarar Fredrik.

Älg- och björnjakter är det mest centrala i verksamheten. Men även småvilt, bäver och toppjakt ingår i utbudet. Tältkåta, snöbivack med överlevnadskunskaper kan också erbjudas den som vill. Allt andas hög kvalitet och skapar inga tvivel då Fredrik med sin erfarenhet från det militära håller i trådarna.

Två storoxar hägrar

Första jakt dagen inleds med hastig frukost efter en skön natts sömn. Redan i gryningens första stund får vi veta att två av de största tjurarna som setts i somras troligen finns inom området som ska jagas av denna förmiddag.

Med hjälp av hundförarna Ola och Hans Jönsson från Backe kom-

mer de erkänt framgångsrika jämt-hundarna Ohro och Klompen att göra sitt för att alla ska bjudas på framgång och spänning. Far och son Jönsson är ett erfaret par som vet hur jakten ska skötas.

– Som jägare tycker jag att man ska ha en ödmjuk syn på jakten, då det gäller storvilt! Blir något skjutet är det viktigt att förstå att det är en stor portion tur med i spelet, hur skicklig man än är som jägare, förklarar Ola.

Krävande fjälljakt

Jaktdagen börjar med ett vindstilla gråmulet väder. Sörrun och Torsberget heter de skogsklädda höjderna som är aktuella denna dag. Efter några kilometers vandring

uppför stigarna når jägarna ett vackert myrområde med skogsholmar, vattensamlingar och öppna backar med fina små utsiktsplatser som pass.

Jakten ska inledas på Sörrun och Torsberget. Blötmarken är bitvis tung att gå på men bekymrar ingen i den framåträngande skaran bössbärare.

Här och var klagas det dock lite lågmält på brister i den egna fysiska konditionen, så här första dagen.

Försiktig utsättning

Jaktledaren Fredrik Myhr ser till att passkyttarna kommer till sina pass

under tystnad. Skygga fjällälgar ska om möjligt inte störas.

Roger Mårtensson, från Dals-torp i Västergötland, får ett otroligt vackert pass i en myrkant.

– Bara denna vy är värt en resa upp till dessa fantastiskt vackra och spännande marker, mumlar han lite för sig själv på passet.

Till vänster ligger en tjärn som delvis döljs av en skogsridå i slutet av ett litet myrstråk.

– Det här är ett jättebra pass, kommer något djur utefter denna

sida tjärnkanten drar de gärna över den smala myrviken och bjuder på skottchans, berättar Fredrik viskande.

Kviga i pass

Efter någon timme meddelas att Morgan Lagerqvist, från Tenhult, släppt förbi en kviga i närheten. Hunden Ohro, med både storälg och björn på sin meritlista, följs noga

”Valsjöbyn är känd för sina stora älgdjurar!”

I den gamla fäboden berättar jaktledaren Fredrik Myhr om hur jakten ska bedrivas.

Dansken Torben S Frandsen, från Middelfart, är spänd på vad dagen ska bjuda på.

Hundförare Odd Björnar kollar GPS:en.

med pejlen då det blir gångstånd in på grannmarken.

En ensam ko får vi veta att det rör sig om. En ko som nyligen förlorat sin kalv till björn i närheten. Troligtvis är björnen kvar i området vilket ger extra spänning då kvoten fortfarande långt ifrån är fylld.

– Det blir alltid mer allvar då man vet att det är björn inne i området, viskar Roger.

Eftersom hunden Ohro blir upptagen med älgkon drar det hela ut på tiden och inget särskilt händer. Omgivningens skönhet blir dock det som räddar stämningen, och hemvandringen några timmar senare känns behaglig för alla i sällskapet.

Lite trötta men hungriga anländer vi till den fantastiskt vackra gamla fäboden för att äta och dryfta dagens händelser.

Sensationell matupplevelse

Tystnaden efter att maten serverats är påtaglig. Då kommenterar någon plötsligt matens kvalitet. Alla uttalar i kör sin förtjusning över detta som närmast kan liknas vid en sensationell matupplevelse!

Inkocht öring med italiensk gräddpudding i skarpsås och öl eller vin till det.

– Det är på tiden att meddela köksföreståndaren hemma i det egna köket hur maten egentligen ska smaka, hörs det från någon i skaran och alla instämmer med bullersamma skrattsalvor!

Men, framkommer det strax efteråt, det var ju inte fel att få lite inspiration till att också för egen del utvecklas i matlagningens svåra konst!

Hunger påstås vara den bästa kryddan men här är råvara plus skickligt hantverk det som gör störst intryck på alla församlade. Den för

tillfället inhyrde kocken, Thomas Edlund från Gällö, står för en stor del av bordets frestelser, men även Fredriks mamma Anita ansvarar för mycket av råvarorna som verkligen är av lokal produktion.

Potatis, fisk, bär, svamp och inte minst älgkött bjuds från den egna närmiljön, vilket bidrar till en extra personlig och gammaldags känsla. Helt värdigt den gamla fäbodstugans timrade inre, där allt serveras i skenet av öppna spisens sprakande.

Massor av ren

Ny dag med nya möjligheter! Nordrun heter dagens jaktområde, som ligger strax norr om fäboden. Trevligt väder, och återigen mycket vackra omgivningar. Kalfjäll, små vindlande bäckar, skogsholmar, myrar och stora vidder omger de spännande markerna där vad som helst kan hända!

Tyvär visat sig denna dag bli mindre framgångsrik i detta område, då det har släppts ut mängder av renar från det angränsade renärdet, vilket inte är bra ur älgsynpunkt. Ny förflyttning till annat område söderut, mot Lingnaset, vilket skulle visa sig vara en bättre plats.

Upptag vid riksgränsen

Efter ny utplacering dröjer det inte länge förrän hunden tar upp vid den närliggande riksgränsen mot Norge. Ekipaget drar i väg på gångstånd minst 500 meter in i grannlandet innan det sakta vänder tillbaka.

Lite då och då meddelar hundföraren Hans Jönsson genom radion var hans hund Klompen befinner sig, och vi följer alla med på den speciella karta vi fått över området.

– Nu får ni vara beredda! rapporterar en andfädd Hans i radion.

Fredrik Myhr vet var älgarna har sina passager på de ändlösa fjällmyrarna.

Med 15 björnar och 50 älgar på meritlistan är jämthundshannen Klompen en given deltagare i jaktlaget, tillsammans med husse Hans Jönsson, Backe.

Den för tillfället inhyrde kocken Thomas Edlund från Gällö står för en stor del av bordets frestelser.

"Stor tjur ligger - ropade Boris ut i radion!"

Vetskapen om att det fanns stortjurar och björn i närheten förstärkte spänningen.

Ola Jönsson, erfaren hundförare från Backe, som kan det mesta om älg och björnjakt.

Praktiskt med bandförsedd fyrhjuling som älgdragare! Boris Claesson från Smålandsstenar testar.

Myhrbodarna, i västra Jämtland, ligger i natursköna omgivningar. Skog, myr och kalfjället ligger inom räckhåll.

Att det rör sig om älg och inte björn blir snart uppenbart då Hans meddelar att det har skymtats några slängande älgben vid något tillfälle mellan buskarna.

Spänningen ökar

Efter en stund meddelar Hans att hunden närmar sig sjön Lingsjön, som ligger avlång rätt in mot Sverige. Halva sjön ligger på svenskt område och nu gäller det om älgen tar av längs vår sida.

Spänningen stiger påtagligt då det bär av rakt åt vårt håll. Tystnaden i radion och i omgivningen känns oerhört lång. Tiden står nästan stilla då allt plötsligt bryts av en studsarsmäll. Efter en stund hörs ännu en knall och väntan på mer information intensifieras.

Efter ett tredje skott hörs Boris Claesson från Smålandsstenar meddela i radion:

– Stor tjur ligger!

Vapenstrul

Som alla vet så kan "Stor tjur" innebära ruskiga dimensioner i de här markerna. Väl framme på den lilla myren får vi traditionsenligt snart kläm på hela förloppet när vi står samlade runt en fin 10-taggad älg-tjur med fejad hornkrona.

Tjuren har ganska odramatiskt kommit i myrkanten och blivit stående med den första välplacerade kulan i sig.

Därefter hände något som aldrig får hända i dessa björntäta områden. Första patronhylsan fastnar i loppet efter skottet och måste slås ut där det sitter fast.

– Jag fick slå med knytnäven så hårt jag kunde på slutstycket, säger Boris, som hade några svettiga sekunder innan en ny patron kunde matas in i loppet.

Senare visade det sig vara ett ammunitionsfel, som ledde till att patronhylsan svällde fast i sitt läge och gjorde det omöjligt att få in nästa patron.

Det hela tar dock inte lång tid att åtgärda, men är givetvis en obehaglig erfarenhet som måste kollas upp i efterhand. Att möta en björn

på nära håll medan man har ett liknande strul är inget som befrämjar rena kalsonger och lugna nerver.

Högtidsstund

Stämningen känns plötsligt mycket lättad och avspänd. Att efter två dagars jakt äntligen se ett nedlagt byte med hornkrona ger jaktledaren Fredrik ett lyckligt ansiktsuttryck.

– Detta känns fantastiskt skönt! säger Fredrik. Väl medveten om hur länge och mycket var och en av sällskapet har förberett sig för jakten.

Jaktdagen avslutas på bästa möjliga sätt med wallenbergare av älgfärs med vinbärssås. Det är nu hela konceptet med älg- och björnjakt i fjällen, boende i en gammal fåbod och utsökt mat är som bäst.

Jakt i sameland

Sista dagen gäller det Foskvattnets omgivningar! Ett område på samernas mark, som för tillfället hyser gott om björn! Odd Björnar och Mattias Sparrock, från Hotagens sameby, står för jaktledningen.

Odds hund försvinner direkt efter att ha intresserat sig för något

som luktar spännande. Återvänder efter en stund alldeles blodig från halsen till svanspetsen! Efter ångestladdad undersökning visar sig verkligheten dock inte vara lika dramatisk som man först befarar.

– Hu va hemsk han såg ut när han kom tillbaka! säger Odd.

Tydligt låg ett färskt och blodigt byte efter björn någonstans i grannskapet och blev frestande att rulla sig i för hunden, som för övrigt var helt oskadd.

Klompen drog

Ola Jönssons hund, Klompen, som också var med, drog i väg långt uppöver kalfjället och förblev borta. Sedan är det inte mycket tid kvar att jaga på denna dag för det sju man stora jaktlaget. Efter värmande ärtsoppa över öppen eld blir det åter samling runt matbordet i fåbodens inre.

Mat och dryck i vanlig ordning, som denna gång består av lammstek och hemgjord fåbodglass, avslutar kalasjakten vid Myhrbodarnas trevliga fåbod i norra Jämtlands fjälltrakter.

Redan nu vid matbordet hörs

**HUNDEN
KOM TILLBAKA
BLODIG!**

...Vildmarksjakt i storoxarnas land

Med förenade krafter dras älgen fram till närmaste bilväg.

Den klassiska trofébilden! I bakgrunden syns Valsjön.

planer på nästa års jakt görs upp! Att komma tillbaka är en självklar sak för den som har privilegiet att kunna få en plats i detta vildmarkens paradiset!

– Jakt är jakt, att inte få skjuta innebär inte att det känns misslyckat, hörs den allmänna inställningen vara. Att jaga i dessa givande omgivningar är tillräckligt spännande!

– Men det skulle vara bedrövligt att smälla på en älg efter vägen hem nu när vi inte lyckats bättre med nedlagda byten, hörs det vidare.

Två dagar senare skjuter en gästjägare i grannlaget en jättetjur, med klar guldkrona. Som bekant gäller det att under jakt att vara på rätt sida om de ofta mycket små marginalerna...

•